

Протокол

№

гр. София, 22.06.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 22.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диляна Николова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **4835** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 13.30 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ И. Я. И. – редовно уведомен за днешното съдебно заседание се явява лично и се представлява от адв. К., с пълномощно по делото .

ОТВЕТНИКЪТ ДИРЕКТОРЪТ НА ДИРЕКЦИЯ СОЦИАЛНО ПОДПОМАГАНЕ „К. С.“ - редовно призван, не се явява, представлява се от юрк. Х., с пълномощно по делото.

СГП - редовно призвана за днешното съдебно заседание, не изпраща представител за участие в производството.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА П. И. И. – е нередовно призвана за днешното съдебно заседание.

В залата се явява адв. Ф. Р., посочен в уведомителното писмо от 19.06.2023 г. на САК за адвокат, който да бъде назначен за особен представител на заинтересованата страна П. И. И.

СЪДЪТ, с оглед това

ОПРЕДЕЛИ:

НАЗНАЧАВА адв. Ф. Р. за особен представител на заинтересованата страна П. И. И..

Адвокат Р. е уведомен за днешното съдебно заседание на 19.06.2023 г., с оглед и което страната се явява нередовно призвана за днешното съдебно заседание.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА Б. Н. И. – редовно призвана за днешното съдебно заседание, не се явява и не изпраща представител.

АДВ. Р. - Нямам възражение по даване ход на делото. Аз успях да се запозная с доказателствата по делото.

СЪДЪТ, с оглед изявлението на адв. Р., намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото и

ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА постъпилата жалба от И. И. без приложения към нея писмени доказателства.

ДОКЛАДВА постъпилата административна преписка.

ДОКЛАДВА писмени доказателства, постъпили с молба на ответника по делото на 12.06.2023 г., касаещи компетентността на издателя на оспорения акт, писмен отговор от ответника, постъпил по делото на 15.06.2023 г. и приложено писмено доказателство към него.

ДОКЛАДВА, че в предходното съдебно заседание е допуснал по двама свидетели при режим на довеждане от жалбоподателя и на ответника. Също така на жалбоподателя е издадено съдебно удостоверение, с което да се снабди с информация от Об РУ на СДВР за движението по подадения от жалбоподателя сигнал на 27.05.2023 г.

АДВ. К. – Поддържам жалбата. Оспорвам отговора, оспорвам и доклада, приложен към същия. Считам, че той е непълен, неточен, несъобразен с изискванията на закона за събиране на пълни, адекватни обстоятелства относно интересите на малолетното дете. Представям и доказателства относно грижите за детето, макар и съвсем частично, които е полагал моя доверител, с помощта на неговата майка, баба на детето. Доказателствата са само извлечения, тъй като целият свитък беше над 70 страници, избрала съм само обстоятелства, които потвърждават заявеното от нас. Представям доказателства, които потвърждават грижите, които са полагани, адекватни грижи за същото лице, както и представявания от мен, така и от неговата майка. Във връзка с Вашето разпореждане относно издаденото писмо, то е представено в Об РУ, към този момент не ни е известно те да са отговорили, но днес, обаче, към обяд, моя доверител отиде към Об РУ, за да се интересува какво е развитието на проблема, не са ми предоставили информация. Искам да Ви кажа, че госпожата от отдел „Криминален“, ми каза, че преписката е приключила този понеделник, във вторник най-вероятно е минала през нейния началник, след което тя е заминала за СРП за предприемане на последващи действия. По отношение на свидетелите ние водим един свидетел, който се явява в залата.

ЮРК. Х. – Водим двама свидетели. Относно становището по жалбата, считам същата за неоснователна и неправилна. Поддържам отговора. Доказателствата, представени от жалбоподателя днес считам за неотнормими към предмета на спора и моля да не ги приемате. Молбата ми е първо да изслушаме П., за да можем да я освободим и тогава да разпитаме свидетелите.

АДВ. Р., процесуален представител на П. И. – Моля по отношение на детето да го изслушаме първо. По отношение на жалбата към настоящия момент са събрани такива доказателства, които сочат нейната неоснователност. По останалите доказателства по делото ще взема допълнително становище.

СЪДЪТ по доказателствата, представени от страните, включително в днешното съдебно заседание

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА всички писмени доказателства.

СЪДЪТ пристъпва към снемане самоличността на свидетелите по представените от тях лични карти:

Д. Т. И. – Директор на Кризисния център „С. И. Р.“, на 39 години, неосъждана без дела и родство със страните.

Д. М. М. – 49 години, неосъждана, без дела и родство със страните.

Е. Ж. Т. – 52 години, неосъждан, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ предупреждава свидетелите, че носят наказателна по реда на чл. 290 от НК за даване на неверни показания.

Свидетелите обещаха да кажат истината.

На основание чл. 15, ал. 1 от Закона за закрила на детето, СЪДЪТ разпорежда изслушването на П. И. в днешното съдебно заседание.

В залата се намира В. С. К., социален работник в отдел „Закрила на детето“ при Дирекция „Социално подпомагане“ - С., на територията, на която се намира Кризисният център, в който е настанена П. към момента, надлежно упълномощена да вземе участие в настоящото производство.

С оглед посочената разпоредба и с обстоятелството, че е изпълнено изискването на ал. 4 на чл. 15 от Закон за закрила на детето, СЪДЪТ пристъпва към изслушване на П. И..

С оглед наличието на данни по делото за противоречиви интереси между жалбоподателя и детето, СЪДЪТ намира, че жалбоподателят следва да бъде изведен от залата докато трае изслушването на детето, след което същият ще бъде поканен отново.

СЪДЪТ – Знаете ли за какво сте тук днес?

П. И. – Баща има тежък характер. Понякога и без да е пил пак става агресивен, посягал е и на мен и баба ми да ни удря. По принцип искам да живея с леля си, която е в П.. Тя е отгледала две деца, справя се, работи. Ще трябва, обаче при това положение баба ми да праща пари на нея. Тази леля е сестра на баща ми.

АДВ. Р. - Вие в какво жилище живеете при баща си? П. И. – Живеем под наем, в две стаи.

АДВ. Р. - Имаш ли самостоятелна стая?

П. И. – Да.

АДВ. Р. - Баба Ви живее ли с вас?

П. - Тя е в Гърция.

АДВ. Р. – Но, преди това сте живеели тримата?

П. И. – Да.

АДВ. Р. - Имаш ли и щастливи моменти с баща си?

П. И. - Освен на рождения ми ден, само тогава.

АДВ. Р. - Помага ли ти в училище, с домашните?

П. И. – Не.

АДВ. Р. - Никога ли не е работил, дори без договор?

П. И. – Работил е, но все е закъснявал за работа, все се е напивал.

АДВ. Р. - Да кажем, ако е имало някакво насилие, това еднократно ли е било или повече пъти?

П. И. - Еднократно.

АДВ. Р. - Той пуска ли те да излизаш навън?

П. И. - Е сама не, само до магазина.

АДВ. Р. – А наоколо да си играеш с деца на твоята възраст?

П. И. – Не.

АДВ. Р. - Виждаш ли в баща си някаква възможност да спре да пие, имало ли е дълъг период, в който да е спирал да пие?

П. И. – Не.

АДВ. Р. - Всяка вечер ли пие?

П. И. - Понякога всяка вечер, когато няма пари не пие, като има пари пие.

СЪДЪТ – Всеки ден?

П. И. – А. да.

АДВ. Р. – Не остават за друго?

П. И. - Остават за храна, но не купува много неща.

АДВ. Р. – Но ти си писала, че понякога той се е грижил добре за теб?

П. И. - Да грижил се е добре за мен, понякога е в много лошо състояние, нервира се, посяга на баба ми, всяка вечер, когато се прибира от работа, от среща с мъже, се ядосва само и всяка вечер плаче, само вика и посяга.

АДВ. Р. - Ти каза, че само един път ти е посегнал?

П. И. - Един път е посегнал на баба ми, на мен няколко пъти, не всеки ден, в различно време.

СЪДЪТ - Кога замина баба ти за Гърция?

П. И. – Сега скоро, на 09.04.

СЪДЪТ - От 09 април кой се грижи за теб, кой ти пере дрехите, глади, готви?

П. И. - Баща ми с неговия свидетел, който беше тука в залата, той е бил в Германия, праща му пари и на баба също.

ЮРК. Х. - От началото на май месец си в Кризисен център?

П. И. – Да.

ЮРК. Х. - Как се чувстваш там?

СВИДЕТЕЛЯТ - Засега добре, в началото бях притеснена.

ЮРК. Х. - С другите деца разбираш ли се?

П. И. – Да, разбирам се. Там има само две момичета, с които не се разбирам.

ЮРК. Х. – А преподавателите?

П. И. - Те са много мили, добри са.

АДВ. Р. - П. ли в момента училище.

П. И. – Да, приключихме.

АДВ. К. - Баща Ви купувал ли Ви е неща, водил ли Ви е на забавление за деца, например в П.?

П. И. - Когато бях малка ме е водил в молове, Джъбмо, сега вече е спрял и се събира с мъже, които само пият алкохол.

АДВ. К. - Тази година водил ли Ви е до П., във връзка с приключване на занятията?

П. И. – Не, не ме е водил.

АДВ. К. – А, когато живеехте с него и с Вашата баба, кой основно се грижеше за Вас, Вие с кого споделяхте, ако имахте някакъв проблем?

П. И. – Най-вече с баба ми, тя ме гледаше най-вече, а баща ми си излизаше, някой път ходеше на работа, изкарваше понякога пари. Баба ми се грижеше за мен, тя ме водеше до училище, тя ме прибираше.

АДВ. К. - Когато сте искала да Ви купи нещо, той удовлетворяваше ли Вашето желание?

П. И. - Някой път беше съгласен, някой път е съгласен, някой път не.

АДВ. К. - Имате ли впечатление, че усилията, които е полагал баща Ви за Вас са били, с оглед на това да Ви възпита по-добре, да Ви направи добра ученичка, да Ви направи добър човек, да Ви отклони от някои неправилни действия, в тази насока, имала ли сте някакви проблеми, спорове, какво да правите?

П. И. – Като цяло не ми е помагал за домашните. АДВ. К. – А някой път да Ви е казал това е неправилно, така ще го правиш, това е правилно, така прави?

П. И. – Да, нещо такова, това много рядко се случва, но най-вече баба ми ми казва какво да правя, получавах съвети кое е правилно, кое е неправилно от баба ми повече от баща ми.

АДВ. К. – Баща Ви наред с баба Ви той съветвал ли Ви е с момчета, с други хора да не правиш това, да е посочвал кое е правилно, да Ви посочва кое е неправилно, как да се държите възпитано?

П. И. – Имало е такова нещо, но някой път не е така. Най-вече аз вярвам на баба си, слушам това, което тя ми каже, а баща ми говори някои път правилни неща, някой път и той греши, например имах родителска среща, а той не е съгласен, защото иска да си почива със свидетеля, който беше тук и като цяло не ми обръща внимание, а баба ми я боляха краката и нямаше как да отиде на родителска среща.

АДВ. К. - Къде искате да живеете?

П. И. - Аз искам да живея в П.. П. е много хубав град, то и С. е хубав град, но аз предпочитам при леля си, защото някои роднини не ги познавам. Леля ми е отгледала двама синове и знае как се гледат деца.

АДВ. К. - Когато не сте добре здравословно, баща Ви водеше ли Ви лекар?

П. И. – Не. Когато съм болна само лекарства ми купуваше.

СТРАНИТЕ /поотделно/ - Нямаме повече въпроси към П. И..

АДВ. К. – Правя искане за назначаване на съдебно- психологическа и съдебно-психиатрическа експертиза от специалист детски психолог и детски психиатър, които да отговорят на следните въпроси:

- Осъществено ли е сексуално насилие от кого, кога, има ли данни за провокатора предизвикал, ако, да, ако е било налично това действие?

- Психологът да отговори в какви граници е развитието на детето, ниска норма, с оглед възрастта му, неговото интелектуално развитие, образование, социален статус. В тази връзка родителския капацитет на родителя, който отглежда детето и на когото са предоставени родителските права, как се е отразило върху психиката на детето настаняването му в Кризисния център, отразява ли се това негативно за негово развитие, както психологическо, психическо и на социалното развитие на детето;

- Да определи способността на детето самостоятелно да формулира своите желания, да изразява волята си, да разбира съдържанието на своите действия и на трети лица по възможност и да ги опровергава, налице ли са манипулативни действия, от кого, в какво се изразяват и определят ли те поведението на детето. Предвид желанието на детето и волята, къде да живее в психологическите ѝ компоненти и какво е отношението на детето към бащата, бабата, лелята и институциите, в които е настанено. Моля в тази връзка за Вашето разпореждане.

ЮРК. Х. – Считам, че искането не е необходимо, с оглед доказателствата и предвид обстоятелството, че експертите от вещи лица се разглеждат в съвкупност от всички доказателства по делото, с оглед на това не виждам смисъл да натоварваме делото с

допълнителни процедури.

АДВ. Р. – Предлагам съдът да се произнесе по искането след изслушване на свидетелите, ако се установи трета предпоставка за допускане на това доказателствено искане, а именно неговата необходимост, с оглед изясняване на спора от фактическа страна, считам, че тази експертиза, принципното ми становище по-скоро би намерила място в производство за постоянно настаняване на детето, където тези обстоятелства да бъдат изследвани, с оглед самото желание на детето, доказателствата, които са събрани до момента и най-вероятно тези, които предстоят да бъдат събрани детето следва да бъде настанено временно, с оглед на това, че то е в риск, като не се допуска това доказателствено искане.

В залата се въведе свидетеля Д. М..

На въпроси зададени от съда свидетеля заяви:

СВИДЕТЕЛЯТ М. – Работя в 6б училище, където П. учи. Учител съм по история и в момента изпълнявам длъжността „Заместник директор“. От тази учебна година преподавам на П..

ЮРК. Х. – Говорила ли Ви е за средата, в която се отглежда?

СВИДЕТЕЛЯТ М. – П. с мен не е споделяла нищо, изключая случая, когато пристигнаха социалните, но индиректно през психолога на училището, тя споделя с мен и съответно психолога споделя с мен.

ЮРК. Х. – И какво Ви сподели точно?

СВИДЕТЕЛЯТ М. - Тя казва, че баща ѝ пие и води компании вкъщи, което нея я е притеснявало. Понякога баща ѝ е удрял, но това нещо, което аз съм чувала, когато дойдоха социалните, тя каза това нещо, иначе в междучасие или след часовете не е споделяла.

ЮРК. Х. – Доколко Ви е известно това, случайте три и повече ли са?

СВИДЕТЕЛЯТ М. – Не съм питала. Няма как да кажа, когато дойдоха социалните те ѝ задаваха въпроси, тя отговаря и даже си говорихме и тя ме попита, моя баща, дали някога ме е удрял и аз казах, да, удрял ме е. Със сигурност не съм я питала, колко пъти я е удрял.

СЪДЪТ – За П. какво може да ни кажете?

СВИДЕТЕЛЯТ М. - За нас П. е изключително спокойно дете, ученолюбива, идва изпрана, изгладена, научила, колкото и е по силите. П. от страни не прави впечатление, че е дете, което е в риск, не прави впечатление на дете, което има проблеми, по-притеснена е материално от някои от децата, но такива са времената.

СЪДЪТ – Споделяла ли Ви е нещо?

СВИДЕТЕЛЯТ М. – Тя никога не споделя с мен нищо лично, тя ми пише писма. Тези писма ми ги пише от началото на втория срок, но тези писма, тя не ми ги дава, ето така, да ми подава писмото, тя ги оставя тайно на бюрото ми, въпреки, че там си пише от П., П. и т.н. тя не се крие, че е тя, но предполагам, че изпитва неудобство от даването на писмото и ги оставя по този начин, като когато децата кажат: „П. Ви е написала писмо“, тя отрича, а на писмото пише, че е от нея. П., че просто ѝ е неудобно да комуникира, защото ако го предаде директно може да я попитам нещо, а тя не иска да отговаря на въпроси.

СЪДЪТ - От тези писма установихте ли нещо?

СВИДЕТЕЛЯТ М. – Не, в тези писма обяснява, в едно например, как се е родила, как баща ѝ я отглежда с баба ѝ, не ги помня наизуст, в другото писмо разказва колко

много ме харесва като учител.

СЪДЪТ предяви на свидетеля писмото на лист 21-23 по делото.

СВИДЕТЕЛЯТ М. – Да това е едно от писмата.

СЪДЪТ - От другите писма, които Ви е изпращала някакви притеснителни обстоятелства да е споделяла?

СВИДЕТЕЛЯТ М. – Не. П. е едно дете, което се нуждае от внимание и поради тази причина се опитва да привлече вниманието на възрастния, когото харесва по свой детски начин, като това, което е споделяла на децата е, че иска да съм и майка и това е нейния начин да ми покаже колко много ме харесва.

ЮРК. Х. – Нямам други въпроси.

АДВ. К. – Как преценявате, сигурна ли сте, че това писмо е написано лично от нея, дали е била провокирана да го напише, какво е Вашето лично усещане?

СВИДЕТЕЛЯТ М. – Че е написано от нея, аз нямам съмнение, аз познавам почерка на детето. Защо го пише, аз казах, че според мен тя се опитва да привлече вниманието ми именно, поради тази причина. Ние решихме след като тя беше настанена в този център, връзка с нея да поддържа психолога на училището и класния, не аз, защото аз се почувствах някак си, като, че ли съм й дала някакви напразни надежди, че ако я изведат от семейството, ще я дадат на мен, а това няма как да стане и аз реших, че е по-добре аз да се отдръпна, за да не продължавам този тесен контакт с нея, за да не храни някакви надежди.

АДВ. К. - Имали ли сте някакъв пряк контакт с Вашия психолог в училище, който да изясни поведението на детето, с оглед необходимостта да провокира внимание или нещо друго, какво казва психолога?

СВИДЕТЕЛЯТ М. - Тя работи с училищния психолог, който продължава да я посещава и в Кризисния център и всъщност тя смята, че да, П. има нужда някой да й обърне внимание, но това са неща, които може би трябва по-задълбочена работа, с ходене един, два пъти седмично и разговори, няма да стане в училището. След като тя беше разговаряла с психолога, психологът дойде да разговаря с мен, след което ние решихме, че трябва да извикаме още един психолог, т.е. човек, който не е свързан с училището, външен човек, който ще може да прецени нещата отстрани обективно. Такъв психолог беше извикан, той проведе разговор с П., но това се случи точно същия ден, в който дойдоха социалните да я вземат. Заключениеето на този психолог беше, че трябва да се

работи още, смята, че нещата не са точно така, но и трябва да работи повече и беше поръчал на П. да рисува някакви неща, аз не ги разбирам и се бяха разбрали следващия път да донесе П. тези рисунки, за да може психоложката да прецени, евентуално нататък как да процедира, може би час или два след това дойдоха Полицията и Социалните.

СЪДЪТ - Какъв беше поводът да започне работа с психолога на училището П.?

СВИДЕТЕЛЯТ М. - Тя сама я потърси, тя не изглежда като дете, което има нужда от помощ, тя сама я ангажира.

АДВ. К. – Как да разбираме препоръката на външния психолог „Още така“?

СВИДЕТЕЛЯТ М. – Да, още да поработи, не зная, аз не съм психолог, но жената каза, че след една среща не може да се произнесе и че трябва да работи още, за да може да се направи заключение.

АДВ. К. – Нямам други въпроси.

АДВ. Р. - Нямам въпроси.

СЪДЪТ освободи свидетеля като върна личната карта.

В залата се въведе свидетеля И..

В залата се явява майката на П., заинтересованата страна Б. И..

СЪДЪТ пристъпва към изслушване на Д. И., директор на Кризисен център „Св. И. Р.“.

СВИДЕТЕЛЯТ И. – Във връзка с коментарите тук по въпроса, когато настаниха П., информацията, с която разполагах е, че е установено от училищните власти, че детето е обект на физическо насилие от страна на бащата, в резултат на това физическо насилие и невъзможност да се справят със ситуацията без взимане на крайна мярка, детето е настанено в Кризисен център. Непосредствено след настаняването в Кризисния център, майката и бащата влязоха в контакт с мен, като и двамата декларираха много ясни и интензивни намерения да полагат грижи за момичето. Съгласно процедурите бяха изпратени в отдел „Закрила на детето“, където подадоха заявление, беше им разрешено, получиха разрешение от социалните служби да посещават девойката и съответно, съгласно желанията на П. тя се срещаше и с двамата в различни моменти, защото те са и в много тежък конфликт помежду си и майката искаше да полага грижи, и бащата. Това което правеше впечатление на мен и на дежурните колеги е,

че в срещите с П. всеки от тях по пряк и нетолкова пряк начин обясняваше на детето защо съответно другият родител не трябва да се вижда, чува и т.н. В един момент момичето само сподели с мен, че не желае да вижда към настоящия момент, за някакъв период от време, да вижда нито майка си, нито баща си. Аз се съобразих с това нейно желание за някакъв период и спрях тези контакти. Впоследствие тя влезе в някакъв спор с майка си по интернет мрежите и я блокира, баща ѝ я посещаваше, но пак по желание на П. без да влиза, ние имаме тераси с решетки и се виждаха за по няколко минути редовно с бащата, без бащата да влиза, с майката нямаха контакт до вчера, когато майката пожела да се види с П.. П. каза, че желае да се види с майка си и им разреших да излязат за два часа. И двамата родители по време на срещите са спазвали всички договорки и правила на Кризисния център, тук няма забележки в това отношение. По отношение на девойката, във връзка с насилието преживяно от нея, тя ту потвърждава, ту отрича, но когато отрича собствените си думи, като все пак казва, че нещо такова се е случило и има претенции към баща си, че той употребява големи количества алкохол, като много пъти казва „Не съм сигурна за физическото насилие“. Казва, да, имаше физическо насилие, той ме е удрял, после казва, не, аз излъгах, после казва, всъщност не, излъгах, т.е. едно постоянно лутане в това е вярно, това не е вярно. Факт, обаче е, че тя действително е споделила и на психолозите в училище и на учителите, че е имало някаква форма на физическо насилие по отношение на сексуалното насилие, за което разбрах от майката, която твърди, че е имало такова, обяснила съм и на колегите от К. село, че направих опит да посетим гинеколог, който да установи чисто физиологично, дали детето е дете или жена. Обясних ми от Майчин дом, Детска гинекология, че такъв преглед с подобни заключения би могъл да бъде направен само от съдебна медицина, която трябва да бъде сезирана от прокуратурата, което е тяхна работа и не е в моята компетенция. Уведомих ги, казаха ми, че на практика това е възможно да бъде установено, независимо от датата, когато това може да се е случило. Затова П. също не е сигурна, тя е склонна да отиде на лекар, но многократно казва, аз не съм сигурна, друг е въпросът, че дори и ние да установим, че тя вече не е дете, а жена, не можем да бъдем сигурни, дали е резултат от такова насилие или резултат от някакви други взаимоотношения, защото тя е момиче и т.н. Работи

с двама психолози, единият е от училище, която дама доброволно я посещава всяка седмица, всяка седмица се опитва да реагира на нейните настроения. Факт е, че към момента работим по-скоро към преживяване на някакво такова вътрешно спокойствие, защото това дете според мен е изключително травмирано от отношенията между родителите и от това, че те я използват като оръжие един срещу друг. П. към момента е спокойна, чувства се добре, поне така споделя, психолозите споделят същото, споделя, че към настоящия момент не желае да живее нито с единия, нито с другия си родител, по-скоро иска да живее с леля си. С тази леля съм разговаряла също, обясних какви са й възможностите, за да придобие такива права, не зная, дали е предприела нещо, не сме се чували скоро, баба й звъни редовно. Баба й се свързва с девойката, тя също смята, че трябва да участва в отглеждането на детето по някакъв начин, но това, което е в момента, защото П. е с много сменяща се позиция. В момента настроението и желанието, което декларира е да живее с леля си, нито с баща си, нито с майка си. В Кризисния център има една близка приятелка, с която се разбират и мисля, че се чувства добре.

АДВ. К. – Според Вашите психолози има ли данни това дете да е манипулирано?

СВИДЕТЕЛЯТ И. - Да категорично е манипулирано и от двамата си родители и от всички роднини намесени в цялата ситуация. Аз не мога да Ви кажа кой от двамата се справя по- интензивно с тази манипулация.

АДВ. К. – Тъй като казахте, че нейното поведение е променливо, моля да кажете, кога е по-интензивно при посещенията на хикс, на игрек или при посещенията на трети лица?

СВИДЕТЕЛЯТ И. - Няма значение с кой се среща от родителите. Когато П. не се среща с родителите си тя не проявява никакви признаци на тревожност, не буди някакво безпокойствие и т.н., това го казвам, като човек, който работи с П.. Аз изпълнявам и други длъжности освен, че съм директор на Кризисния център. Казвам Ви, че П. се чувства добре и спокойно, когато съответно не се среща нито с единия, нито с другия родител. Между другото води някакви непрекъснати разговори по Вайбър и с баща, понякога и с майка си, баща й често идва, взима телефона, връща й го, аз не мога да спра това да се случва, защото телефонът е негова собственост. Аз не мога да кажа да остави телефона.

АДВ. К. - В центъра, откакто е настанена П., имате ли усещането,

че нейното желание е да остане там или да отиде при лелята, при бабата или при нейни роднини?

СВИДЕТЕЛЯТ И. – Казвах, че П. сменя желанията си и настроенията си често. Следва да се отбележи, че настаняване в Кризисен център е шокова ситуация за детето, нито едно дете, настанено в Кризисен център не желае да остане в първите седмици от настаняването си, не би било логично да няма колебания в настроенията на П., къде иска да бъде, защото нито едно дете не иска да бъде в институцията. Всяко дете иска да е в семейство и търси варианти най-често как да излезе от институцията, за да намери подходяща роднина. Според мен първите шокове и дни бяха, искам да се върна при баща си, защото в момента нямам по-рационален избор. После беше майка й, защото майка й се появи и започна да декларира желание да я гледа, в момента е лелята. Това дете не иска да е в институцията при всички положения, но не иска да е в семейството при тези двама души.

СТРАНИТЕ /поотделно/ - Нямаме въпроси към свидетеля И..

СЪДЪТ освободи свидетеля като върна личната карта.

В залата се въведе свидетелят Т..

СЪДЪТ пристъпва към разпит на свидетеля Е. Т..

СЪДЪТ - Откъде познавате жалбоподателя?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. - Познавам го много отдавна. На едно и също място живеехме на [улица]. Детето беше на 2-3 години, за детето П. става въпрос, грижеше се много съвестно за нея. И. не може да работи, защото детето е малко и майка му изпращаше пари от Гърция. Никога не съм имал конфликти с него, много добър човек е и сестра му беше по едно време там при него. Това е абсурдно, че той е пияница, ние имаме добри приятелски отношения. Мога да гарантирам, че той се грижи много съвестно за детето си. Грижите се изразяваха в разходки, купуване. Когато бях в Германия, аз по принцип там работя, като дойда тук в България, давам му пари, той веднага отива и й купува дрехи, нещо, за мен това е съвестен баща, който се грижеше и майка, и за баща.

СЪДЪТ - През този период от десет години и повече, все там ли сте живял?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. - Аз съм ходил в Германия, той си живееше тук. За различни периоди съм ходил в Германия, за цяла година, връщам се един, два месеца, август месец отпуската, винаги съм

носил подарък за детето, той веднага отива и купува, води я по молове. Давах му пари за детето. За детето ги давам, не ги давам назаем, подарявам ги. Може да пие по една бира, като всеки мъж, не съм го виждал в големи количества да пие. Гарантирам, че той не може да мине за пияница.

АДВ. К. – Към детето той как се отнася, тероризира ли го, как се отнася?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. - Много добре, той даже се обръщаше към нея „шефе“, „шефе“, държеше се много достойно с нея, нито ѝ е посягал, нито я е нагрубявал. Тя каквото каже, това е, аз съм присъствал на тези сцени, не ги измислям.

АДВ. К. – А, детето към Вас, имате ли някакви връзки, отношения?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. - Мога да Ви кажа, че ми се обади по телефона, когато влезе в този Кризисен център. Каза – „Чичо Е., защото нямаше телефон, аз бях в П., прибраха ме, детето ми се обажда по телефона и казва: „Чичо Е., кажи на баща ми, ако може да ми помогне да ме изкарат оттук, че ме заведоха. Аз ѝ казвам „Как те заведоха“ казвам, аз бях в П., обаждам се на И., намерих начин да се обадя и разбрах, даже телефона с който разговаря аз съм ѝ го подарил лично. Тя си поддържа връзка с мен, винаги съм ѝ помагал. Майка ѝ, беше я блокирала, защо я е блокирала аз не зная. Аз не съм се обаждал на майка ѝ. Телефонът, който съм подарил на детето, майката на детето е блокирала моя номер, за да не се обажда детето на мен. Ще Ви покажа, тя ми каза, „Чичо Е. намерила съм начин да се отблокира телефона, за да мога да си поддържам връзка с теб“. Ще ви покажа черно на бяло.

АДВ. К. - Нямам други въпроси.

ЮРК. Х. – Нямам въпроси.

АДВ. Р. - Той работи ли?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. – Работи, разбира се, в строителството, довършителни работи, шпакловки, гипсокартон и т.н.

АДВ. Р. - На трудов договор ли?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. - Като гледа детето, води детето на училище в 8 и след обяд в 3 часа да го вземе, според Вас как може да работи? Откъслечно работи, викат го, ела да ми направиш шпакловка, а на държавна работа не може да работи.

АДВ. Р. - Нещо по-постоянно, работи ли?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. - Има приятел, който се занимава с тези работи, грижил се е много за детето.

АДВ. Р. - Имало ли е периоди, в които той е оставал без работа?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. – Имало е периоди, когато тя беше по-малка, бяха на пенсията на майка му и на издръжка на майка му, кой ще го гледа това дете?

СЪДЪТ – Вие познавате ли майката на жалбоподателя?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. – Много добре.

СЪДЪТ – Казвате, че той е водил детето сутрин на училище, после я е прибирал?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. – Всяка сутрин.

СЪДЪТ – А майка му не му ли е помагала?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. – И тя и той редуват се, когато нещо е на работа тя отива, когато тя е заета, той я водеше, това го гарантирам, аз съм ходил с него лично, вика „Е. да ходим да вземем детето“, лично, гарантирам.

АДВ. Р. – А П. споделяла ли Ви е да има гадже?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. – Не, такива работи не питам, не е споменала въобще. Детето е много възпитано, тихичка, даже аз съм я изпитвал по математика, бях много силен ученик, тя е много интелигентно момиче, но такива работи, не.

АДВ. Р. - Баща ѝ пуска ли я да излиза сама?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. – Не ходи винаги с нея, дори до К. той живее срещу К., пуска я и той гледа горе през терасата, тя отива и се връща.

СЪДЪТ - Не ѝ ли разрешаваше да играе с другите деца пред блока?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. - Разрешава ѝ, как да не ѝ разрешава, той я водеше по детски площадки, грижеше се много добре за нея, отлично направо, аз съм бил свидетел.

АДВ. Р. - Вие казвате, поне аз оставам с такова впечатление, че доста често ходихте при И. като сте в България?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. - Като съм в България, да, ходя.

АДВ. Р. - Колко често?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. - В месеца един, два пъти, случвало се е всяка седмица да ходя, когато работя в С..

АДВ. Р. - Какво правихте като се видите вкъщи с малката?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. - Той е в квартирата, изкарвам ги на пица, на сладкарница, може да питате детето. За мен той се грижеше перфектно за детето.

АДВ. Р. - Друг алкохол освен бира да сте виждал да пие И.?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. – Аз лично не съм видял да пие друго. Една, две бири е нормално.

АДВ. Р. - За какво количество говорим, една бира, какво количество?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. - Кенчета, половинка бира е съвсем нормално, то в Германия разрешават да изпиеш една бира на работа.

Г-ЖА И. – Тъй като казахте, че я познавате от 2-3 годишна, той е бил постоянно с нея?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. – Да.

Г-ЖА И. – Искам да зная, кой опетни детето ми, нали с баща й сте заедно? Знаете ли П., дали има гадже?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. – Не зная.

Г-ЖА И. - Сигурен ли си, че баща й се е грижил достатъчно добре за нея досега?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. – Сигурен съм, убеден съм.

Г-ЖА И. - Това ми е въпросът. Към теб нямам повече въпроси.

АДВ. Р. - Вие днес употребявал ли сте алкохол?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. – Не.

АДВ. Р. - А вчера?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. – Да, бях на приятел на рожден ден.

АДВ. К. - Вие живял ли сте и ако сте живял и колко време на ул. Слънце, на район В. и с кого?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. - Да живял съм там, той с П. беше на долния етаж, после веднага се прехвърлих, после аз се преместих в стаята, за да може той да готви на детето, защото аз държах стая с антре, предоставих го лично на него, заради малката, аз отидох в другата стая след това отидох за Германия, но съм присъствал и съм видял как той готви, от сутрин до вечер се занимаваше с детето, аз съм свидетел.

АДВ. К. – Някога да я е тероризирал, насилвал?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. – Абсурд.

СТРАНИТЕ /поотделно/ - Нямаме други въпроси.

СЪДЪТ освободи свидетеля като му върна личната карта.

СЪДЪТ, с оглед изслушаните показания от свидетелите и въз основа представените доказателства по делото, намира искането на адв. К. за допускане на съдебно - психологическа и съдебно-психиатрическа експертиза за ненужно и

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ така направеното искане.

С оглед фактическото основание, посочено в административния акт, СЪДЪТ намира за ненужно събирането на информацията, за която на жалбоподателя беше издадено съдебно удостоверение. Като намери делото за изяснено от фактическа страна

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

АДВ. К. – Моля да отмените издадената заповед. Считам същата за незаконосъобразна и неправилна. Тя е постановена при недостатъчна пълнота на събраните доказателства. В същата макар и ненапълно изяснено обстоятелство по категоричен начин се установява, че тя единствено и само е била издадена въз основа на сигнал на майката на П.. Това обстоятелство, обаче, в което е постановено в заповедта, а именно сексуално насилие и в самия доклад на Социалната служба на К. село не се установи. Разпитаните свидетели, както от страна на службата, така и от страна на посочения от моя доверител свидетел, установихме по категоричен начин, че детето е манипулирано, т.е. то няма собствено желание и възможност да изразява действително желани от него действия. Във връзка с поведението на бащата, моля съдът да приеме, че бащата се е опитвал да въздейства възпитателно на детето, с оглед може би на неговата възраст и други обстоятелства, детето е приело критично и неправилно поведението на бащата, който се е стремил да възпита в него човек достоен за обществото, тъй като обаче все пак интересите на детето са с преимуществено значение, аз моля да съобразите, че поведението на бащата в продължение на 12 години, който е отглеждал самостоятелно детето, детето, което е с проблеми от здравословен характер, както в областта на слуха, асма, бащата е бил изключително грижовен заедно със своята майка и е отгледал до тази възраст, дете, което да може да бъде в обществото достоен член на същото. Считам, че настаняването в Кризисния център се отрази върху психическото и емоционалното състояние на детето, поради което аз Ви моля да отмените заповедта, на тези обстоятелства, които доказват, че детето се възпитава най-добре в семейна среда и детето може да получи нужните грижи и възпитание, ако бъде предоставено лично според мен на бабата и на бащата, по Ваша преценка, Вие може да прецените, че майката на детето е по-подходяща, но аз все пак считам, че бащата, който в продължение на 12 години отглежда това дете е най-добрият и подходящ, адекватен родител, който да направи това.

Твърдението за употребата на алкохол, считам, на първо място не вярвам по недостатъчно, за да обоснове неговата истинност, не казвам, че не е невъзможно, същият понякога да е употребил алкохол, да е пил бира или някаква друга напитка, но съща така казвам, че самият факт, че той е възпитал и отгледал това дете на тази възраст дава основание и моля съда да приеме подходяща среда за детето, за да може то да израсте и да бъде възпитано именно в неговото семейство. С оглед на това, моля да постановите Вашето решение. Моля за копие от протоколите, както и копие от разпореждането Ви за назначаването ми за особен представител на представлявания от мен жалбоподател.

ЮРК. Х. - Считаю, че в настоящото производство се доказва неоснователността на жалбата. Моля да ми дадете срок за писмени бележки, подробни аргументи ще развия в тях. Оспорвам жалбата. Считаю заповедта за законосъобразна, издадена от компетентен орган при спазване на административнопроизводствените правила, материалните разпоредби и закони и с оглед целта на закона, поради което Ви моля да отхвърлите жалбата.

АДВ. Р. - Моля да отхвърлите жалбата. Към този момент съществува макар и не конкретна, но поне неопределена опасност за развитието на детето при сегашното му отглеждане, при настоящия начин на отглеждане, поради което и с оглед на факта, че се намираме в производството временно настаняване, считам че е добре за детето да бъде известно време извън семейна среда, като в процеса по постоянното му настаняване ще се установи от страните, както и от жалбоподателя, така и от заинтересованото лице, нейната майка, ще имат възможност да установят, че са годни да изпълняват родителските си функции, като на първо място от думите на детето установихме, че баща ѝ е посягал повече от един път, многократно, даже и вследствие на употреба на алкохол. Относно това, дали да се доверите на показанията на свидетеля воден от жалбоподателя, Ви моля да приемете, че личните ми възприятия са, че същият свидетел е употребявал огромни количества алкохол, ако не днес, то скоро, тъй като той се просмуква през кожата му и само плексигласа Ви пречи да усетите това обстоятелство и при положение, че той твърди, че се вижда често с жалбоподателя, то няма друга причина освен да споделят чашката и да правят дълги събирания на маса. А ако това обстоятелство не е вярно, в процеса на постоянно

настаняване жалбоподателят би имал възможност да го опровергае това обстоятелство или да докаже, че не е употребявал алкохол, като има доста чувствителни тестове вече, които могат да бъдат направени, като очевидно алкохолът не му понася добре, с оглед отглеждането на детето. Моля да отхвърлите жалбата по тези съображения.

Г-ЖА И. – Аз съм на мнението на адв. Р., който е адвокат на П., аз го подкрепям изцяло това, което твърди за бащата и това, че няма нощ, където той да не е пил, няма ден, в който тя да се чувства добре, некомфортно с него. Не зная госпожата колко познава г-н И., това което тя каза, нищо не е вярно, това, което тя твърди. Както каза господина, където беше свидетел на И., не е коректен да свидетелства, не са нещата така, както ги твърдят те. Както каза П. по същия начин е, аз подкрепям детето ми, защото той никога не е изпълнявал съдебното решение и аз не зная какво се е случило, не зная и къде и ходи. Този човек, който беше свидетел на И. го познавам от една година съм го виждала двама с него бяха мъртво пияни ми бяха на гости на мен. При мен на гости дойдоха, защото П. беше за В. на гости при мен, той дойде с него, пияни, бяха с шишета водки, големи количества, мъртво пияни, дори не можеха да слязат по стъпалата надолу. Сега наскоро разбрах, той нещо там, той там, нещо сексуален контакт, дали са имали, тя казва, че може би е било сън, на 100% го е направил той, тя не се е занимавала с друго момче. Аз даже се притеснявах да го казвам, защото не искам да влизам в конфликт с бащата по този начин, мисля, че П., ако си го е измислила, че не е коректна, може да е всякакъв, но не е хубаво това. Когато впоследствие разбирам от сестра му, че това е така, защото тя е споделила на него и ме помоли да взема мерки. Сега единственият начин е П. да бъде при леля си или аз. Бабата е тази, която манипулира нещата. По телефона даже вчера, като се видяхме с детето ми, тя ми се оплака, че бабата я обижда постоянно, слуша сина си. Този човек, който дойде тук е по-добър от другите, където всеки ден се събират и т.н., дори и жени, пияни, говорят глупости, той си е легнал с нея и на другия ден я пита, „Дали иска пак“ и тя май не е желала, не съм сигурна, защото трябва да отидем на доктор. Моето желание е П. да бъде или при мен или при леля си и с бабата да няма контакт, защото бабата психически вече не издържа и вярва само на сина си. Лелята, говорим за сестрата на И., говорим за Г. К. или при мен.

ЮРК. Х. – Моля да имате предвид, че заповедта, която разглеждаме в момента, е издадена и на основание чл. 33 от ЗЗДт, спешно настаняване, като проучването на спешни сигнали, се извършва в едноминутен срок, в рамките на 24 часа.

АДВ. К. - И все пак се е позовала тази заповед единствено на заявеното от майката, което всъщност не е потвърдено от доклада. Моля да ми се издаде препис от протокола и разпореждането, с което съм назначена.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК!

ДАВА възможност на юрк. Х. да депозира писмени бележки по съществото на спора в 3-дневен срок от днес.

На адв. К. **ДА СЕ ПРЕДОСТАВЯТ** препис от протокола от днешното съдебно заседание след изготвянето му, както и препис от разпореждането, с което е назначена за особен представител на жалбоподателя И. Я. И..

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15.00 часа.

СЪДИЯ: